

εργατοπατέρες
εκφυλισμός νοθεία
καταστολή υπονόμευση

ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΟΧΙ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

Π.Α.Μ.Ε

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ // WWW.PAMEHELLAS.GR

«Έργα και ημέρες» του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού

Μια συνοπτική αναδρομή σε χαρακτηριστικά «κατορθώματά» τους για τη στήριξη του κεφαλαίου και την υπονόμευση των αγώνων

Οι άθλιες μεθοδεύσεις της συνδικαλιστικής μαφίας της ΓΣΕΕ μπροστά στο 37ο Συνέδριο της Συνομοσπονδίας, με την προσπάθεια «νομιμοποίησης» των οργίων νοθείας που οργάνωσε, καθώς και της ωμής παρέμβασης της εργοδοσίας μέσα στα συνδικάτα, αποτελούν **συνέχεια και κλιμάκωση του αντεργατικού ρόλου που έπαιξε ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός όλα τα προηγούμενα χρόνια**, για τη στήριξη του κεφαλαίου και την υπονόμευση των αγώνων.

Οι εργατοπατέρες σε ΓΣΕΕ αλλά και σε μεγάλες συνδικαλιστικές οργανώσεις αναδείχτηκαν στους πιο ένθερμους θιασώτες της «ανταγωνιστικότητας» των επιχειρήσεων, οι καλύτεροι προπαγανδιστές του υπερταξικού μύθου της «εθνικής ανάπτυξης», οι προξενιτάδες των «κοινωνικών διαλόγων» και της «κοινωνικής ειρήνης», την ώρα που εντείνεται ο πόλεμος του κεφαλαίου και των κυβερνήσεών του σε βάρος των εργαζομένων. Διαχρονικά έχυναν το δηλητήριο του «ρεαλισμού» με βάση τις «αντοχές της οικονομίας», έχυναν το δηλητήριο της «αναποτελεσματικότητας των αγώνων» στη συνείδηση της εργατικής τάξης και ιδιαίτερα στις νέες γενιές, επιχειρώντας να αποπλίσουν το εργατικό κίνημα, να υπονομεύσουν σημαντικές μάχες που αναπτύσσονται, παρά την προσπάθειά τους να επιβάλουν «σιγή νεκροταφείου».

Σε ανάπτυξη και κρίση, οι πιο πιστοί υπηρέτες του κεφαλαίου

Μια συνοπτική ματιά σε χαρακτηριστικά «κατορθώματα» του εργατοπατερισμού όλα τα τελευταία χρόνια είναι χαρακτηριστική, «φωτίζει» την επιδίωξη να παίξουν τον ίδιο αντεργατικό ρόλο και στη φάση της καπιταλιστικής ανάκαμψης, όπως και τη σημασία της μάχης ενάντια στις μεθοδεύσεις τους.

- ▶ **Η ΓΣΕΕ μέχρι και το 2008, όταν οι ρυθμοί ανάπτυξης της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας τραβούσαν την ανηφόρα, υπέγραψε Εθνικές Γενικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας (ΕΓΣΣΕ) με αυξήσεις μόλις 0,66 και 0,77 ευρώ τη μέρα.** Η ΕΓΣΣΕ της περιόδου 2008 - 2009 χαρακτηρίστηκε από τις τότε συνδικαλιστικές ηγεσίες... «κορυφαία κατάκτηση». Και τότε, δηλαδή, η ΓΣΕΕ έβαζε ως κριτήριο την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και όχι τις ανάγκες των εργαζομένων.
- ▶ Επιπλέον, από τότε, **οι «ελαστικές» μορφές απασχόλησης έχουν και τη δική της σφραγίδα**, είτε μέσα από τη στήριξη των «κοινωνικών διαλόγων», που κατέληξαν σε νόμους αποσάθρωσης των εργασιακών σχέσεων, είτε με απευθείας στήριξη αυτών των νόμων, προβάλλοντας ως πρόσχημα τη θέσπιση «πλαφόν» ως ποσοστό του συνόλου των εργαζομένων. Πρόκειται για μορφές εργασίας που καταργούν τη σταθερή και μόνιμη δουλειά και εργασιακά δικαιώματα.
- ▶ Με την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης (2009 - 2010), οι δυνάμεις του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού συμπλέουν ανοιχτά με την εργοδοσία, προβάλλουν ως κοινό στόχο «μέσα στη δύσκολη συγκυρία» τη διατήρηση της «αξιοπρέπειας» στις ΣΣΕ, «τη διασφάλιση των δικαιωμάτων που κατοχυρώνουν οι προηγούμενες ΣΣΕ» και «ταυτόχρονη διασφάλιση των θέσεων εργασίας». Ουσιαστικά πρότειναν «μηδενικές αυξήσεις και μηδενικές απολύσεις». Και αυτό έπραξαν, **υπογράφοντας ΣΣΕ Ζετούς διάρκειας (2010 - 2012) με μηδενικές αυξήσεις και «παγωμένα» δικαιώματα, αρχής γενομένης από την ΕΓΣΣΕ της ΓΣΕΕ.** Ακολούθησαν εκατοντάδες χιλιάδες απολύσεις, αλλά οι ίδιες ηγεσίες εγκατέλειψαν στη μοίρα τους τα εκατομμύρια των ανέργων. Ανάλογες ΣΣΕ υπέγραψαν εκείνη την περίοδο και μια σειρά συνδικαλιστικές οργανώσεις που ελέγχει ο εργοδοτικός - κυβερνητικός συνδικαλισμός.
- ▶ **Από το 2012 και μετά, πρώτη και καλύτερη η ΓΣΕΕ επικύρωσε το νομοθετημένο πια αίσχος με τον βασικό μισθό των 586 και 511 ευρώ μεικτά, μέσα από την ΕΓΣΣΕ που υπέγραψε και ανανεώνει μέχρι σήμερα.** Οι δυνάμεις του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού έχουν συμβάλει σε μεγάλο βαθμό, όλο αυτό το διάστημα, στην επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων και στη μείωση των μισθών σε πολλές επιχειρήσεις, σε διάφορους κλάδους, με εσωτερικούς κανονισμούς που βαφτίζονται «συμβάσεις», με την υπογραφή επιχειρησιακών συμβάσεων, είτε μέσω Ενώσεων Προσώπων είτε μέσω επιχειρησιακών σωματείων, ακόμα και κλαδικών σωματείων που ελέγχουν.

- **Γι' αυτό, την ίδια περίοδο, σε πολιτικό επίπεδο στήριξαν όλες τις κυβερνήσεις, αυτές που έφεραν 3 μνημόνια και εκατοντάδες αντεργατικούς - αντιλαϊκούς νόμους.** Από την πρώτη στιγμή στήριξαν την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2009, στη λογική της «κοινής εθνικής προσπάθειας», έστρωσαν από τότε το έδαφος των αντεργατικών νόμων με μυστικές συναντήσεις με τους βιομηχάνους. Αποδέχτηκαν εξαρχής τα βάρβαρα μέτρα ως αναπόφευκτα, στο όνομα της «διάσωσης της χώρας». Ήταν αυτοί που με δηλώσεις τους προωθούσαν τη στήριξη των «υγιών» επιχειρηματιών. Είναι η ίδια η σημερινή ηγετική ομάδα της ΓΣΕΕ που την περίοδο του περιβόητου δημοψηφίσματος του 2015, απέναντι στο διπλό «ΟΧΙ» του ταξικού κινήματος στις προτάσεις της κυβέρνησης και των «θεσμών», φώναζε «ΝΑΙ» στην ΕΕ, «στην ευρωπαϊκή πορεία της πατρίδας μας» και «στο κοινό μας νόμισμα».

Απροκάλυπτη υπονόμευση των αγώνων των εργαζομένων

Αυτή ακριβώς η στάση τους όλα τα προηγούμενα χρόνια καθόρισε και την **ανοιχτή εκθρόνιση που επέδειξαν απέναντι στη μεγάλη πρωτοβουλία των 530 συνδικαλιστικών οργανώσεων σε ολόκληρη τη χώρα για την κατάργηση των αντεργατικών νόμων**, για την επαναφορά των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, του κατώτερου μισθού στα 751 ευρώ και για όλες τις διεκδικήσεις που πρόβαλαν οι εργαζόμενοι που συσπειρώνονταν σε αυτά τα εκατοντάδες συνδικάτα.

Άλλωστε, ο **πρόεδρος της ΓΣΕΕ, Γ. Παναγόπουλος**, ήταν αυτός που μέσα στο Γενικό Συμβούλιο της Συνομοσπονδίας ξεστόμισε το αμίμητο: **«Ποιος εργοδότης θα δώσει 751 ευρώ;»**. Ήταν ο ίδιος που σε μια άλλη δημόσια δήλωσή του για το ίδιο θέμα έλεγε: **«Το σοκ που προκάλεσε στην αγορά και το είδατε, της παραγωγικής αλλά και καταναλωτικής καθίζησης με την υποχώρηση του κατώτερου μισθού με νόμο, ενδεχομένως και με νόμο να προκαλέσει άλλο σοκ που δεν ξέρω αν η αγορά εργασίας μπορεί να το αντέχει...»**. Άραγε, τι διαφορετικό έλεγαν και λένε οι εκπρόσωποι των αστικών κομμάτων, οι κυβερνήσεις του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ, ο ΣΕΒ και οι άλλες εργοδοτικές ενώσεις, οι ίδιοι οι Τροϊκανοί ΕΕ - ΔΝΤ;

Ήταν επίσης ο ίδιος ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ που δήλωνε ότι **«η απεργία έφαγε τα ψωμιά της»!** Δεν είναι τυχαία λοιπόν η στάση τους **στον απεργοκτόνο νόμο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ τον Γενάρη 2018, όταν αρνήθηκαν να κηρύξουν απεργία**, έστω για τα μάτια του κόσμου όπως είναι το συνήθειό τους...

Ταυτόχρονα, όλα τα προηγούμενα χρόνια, όχι μόνο **στήριξαν το χτύπημα της Κοινωνικής Ασφάλισης**, αλλά τώρα **ζητούν και την παράδοσή της ολοκληρωτικά στο μεγάλο κεφάλαιο, μέσω του Εθνικού Επαγγελματικού Ταμείου Ασφάλισης**, προχωρώντας σε σχετική συμφωνία με τον ΣΕΒ και τους εργοδότες.

Η ηγετική ομάδα της ΓΣΕΕ, τα στελέχη του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού βρίσκονται στην απέναντι όχθη από την εργατική τάξη. Δίνουν τα ρέστα τους για να είναι τα συνδικάτα εργαλεία υποταγής των εργαζομένων στους στόχους του κεφαλαίου. Με όργια νοθείας, αποκλεισμών, εργοδοτικής παρέμβασης στο εργατικό κίνημα επιχειρούν να υπηρετήσουν αυτήν την επιδίωξη.

Χαρακτηριστικά, ο Γ. Παναγόπουλος, μιλώντας σε συνέδριο της ΓΣΕΒΕΕ με θέμα **«Ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων στην εμπάθυση της οικονομικής δημοκρατίας»**, έδωσε ανάγλυφα το πώς ο εργατοπατερισμός αντιλαμβάνεται τον ρόλο των συνδικάτων και τη θέση των εργαζομένων, θέτοντας το εξής ερώτημα: **«Πότε μια καπιταλιστική οικονομία μπορεί να λειτουργεί πιο αποτελεσματικά; Όταν το κεφάλαιο και η εργασία μοιράζονται ίσα μερίδια διαπραγμάτευσης και υπερασπίζονται ελεύθερα τα συμφέροντα που εκπροσωπούν; Ή όταν υπάρχει ταξική πόλωση και σύγκρουση;»**.

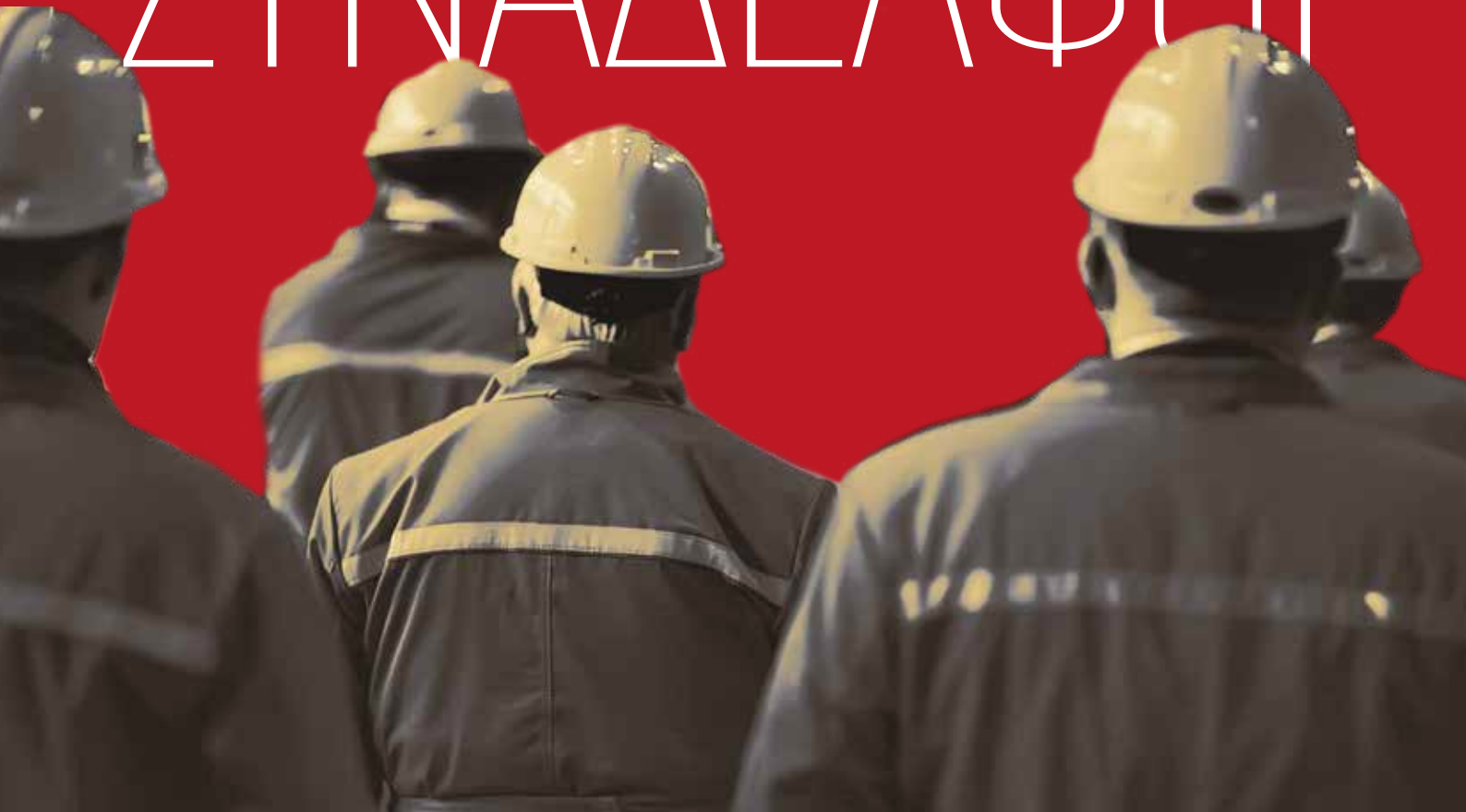
Ρίχνοντας το ανάθεμα στους ταξικούς αγώνες, οι εργατοπατέρες διεκδικούν ταυτόχρονα ποιοτική και θεσμική αναβάθμιση του «κοινωνικού διαλόγου», λέγοντας ότι στην **«επιδιωκόμενη κοινωνική συναίνεση (...) το πεδίο της οικονομικής δημοκρατίας ήταν περιορισμένο»**.

Αντίστοιχα, χαρακτηριστική είναι η περιφρηνη **«Κοινή Δήλωση» της ΓΣΕΕ με τους εργοδότες, που υπογράφηκε στις αρχές του 2018 στο πλαίσιο της ΟΚΕ**, όπου αναφέρεται: **«Η διαμόρφωση συνθηκών πολιτικής και κοινωνικής συνεννόησης και η συμμετοχή όλης της κοινωνίας σε ένα αναπτυξιακό σχέδιο που θα απαντά στα σημερινά προβλήματα, λαμβάνοντας υπόψη τις επόμενες γενιές, αποτελούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την έξοδο από την κρίση, την επιστροφή στην ευρωπαϊκή κανονικότητα και την ισχυροποίηση της χώρας στις συνεχώς μεταβαλλόμενες διεθνείς συνθήκες»**.

Μάλιστα, η ΓΣΕΕ, μαζί με τους «κοινωνικούς εταίρους», στην ίδια «Κοινή Δήλωση» δεν παραλείπει να νουθετήσει τους εργαζόμενους ότι **«στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας (...) όλοι οι πολίτες της χώρας, μέσα από συλλογικές εκφράσεις και ο καθένας ατομικά, έχουμε ευθύνη να συμβάλουμε υπεύθυνα στη βελτίωση της κατάστασης που βιώνουμε καθημερινά...»**.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

ΓΥΡΙΣΤΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ
ΣΤΙΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΕΝΕΣ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΗΓΕΣΙΕΣ

